

بررسی جایگاه یادگیری مداوم در اسناد بالادستی آموزش و پرورش با تأکید بر سند تحول بنیادین و

سند برنامه درسی ملی

نجمه احمدآبادی آرانی^۱، فاطمه دشتی^۲، زینب احمدآبادی آرانی^۳

۱- دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت و مدرس دانشگاه فرهنگیان کاشان

۲- دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان کاشان - مرکز آموزش عالی امام خمینی

۳- دانش آموخته کارشناسی الهیات و آموزگار مقطع ابتدایی آموزش و پرورش شهرستان آران و بیدگل

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی جایگاه یادگیری مداوم در اسناد بالادستی آموزش و پرورش با تأکید بر سند تحول بنیادین و سند برنامه درسی ملی است. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی (اسنادی) است. یافته های پژوهش بیانگر آن است آموزش مداوم دارای جامعیتی است که کلیه اجزا و عناصر آموزشی و پرورشی را در برمی گیرد. این نوع آموزش، نظام آموزشی خاصی نیست، بلکه بستری است که هر طرح آموزشی جامع بر مبنای آن ایجاد می شود، لذا باید زمینه ساز پیشرفت و توسعه هر یک از اجزای تشکیل دهنده نظام تربیتی باشد. در اسناد بالادستی آموزش و پرورش از جمله سند تحول بنیادین و سند برنامه درسی ملی به اهمیت یادگیری مداوم توجه شده است و به منزله نقشه های راه، زمینه ایجاد تحول همه جانبه، گسترده و عمیق در مفاهیم و محتوای آموزشی را فراهم می آورد. این اسناد تحول آفرین با تدارک فرصت های تربیتی متنوع و جامع، درصدد است تا امکان کسب شایستگی های لازم جهت درک و اصلاح موقعیت براساس نظام معیار اسلامی توسط دانش آموزان را میسر سازد و آنان را برای تکوین و تعالی پیوسته هویت خویش تا دستیابی به مراتبی از حیات طیبه یاری رساند.

کلید واژگان: سند تحول بنیادین، سند برنامه درسی ملی، یادگیری مادام العمر، تعلیم و تربیت